

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ อนันต์. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการบริหาร ตามบริบทการกระจายอำนาจ ทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุณภูนิพนธ์ปรัชญาคุณภูนิพนธ์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมวิชาการ. (2541). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2542). รูปแบบหรือแนวการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะดี เก่ง มีสุขระดับ ประณมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต. (2544). ดัชนีชี้วัดความสุขคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระธรรมขันต์.
- _____. (2545). คู่มือกิจกรรมเสริมสร้าง ความคลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 3-11 ปี. นนทบุรี: โรงพิมพ์ ร.ส.พ. นนทบุรี.
- _____. (2548). คู่มือความคลาดทางอารมณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: สำนักงานกิจการ โรงพิมพ์ องค์การสังเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กฤษณ์ รุยาพร. (2551). ဓอดรหัสความสุข (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอเชีย แปซิฟิก อินโนเวชั่น เซ็นเตอร์.
- กัลยา วนิชย์บัญชา. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- กริช แรงสูงเนิน. (2554). การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: จีเอ็ค จำกัด.
- กิติยาดี บุญชื่อ, ปิตินันทน์ สุทธาร, สุนทร ช่วงสุวนิช และวิภา ตันตระพงษ์. (2540). ทฤษฎี การเรียนรู้อย่างมีความสุข ต้นแบบการเรียนรู้ทางค้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ไกรฤทธิ์ บุณยเกียรติ. (2548). คนมีความสุข = *Vision of happiness*. กรุงเทพฯ: กีด กีพิวิ่ง.
- ไกคิยญ์ เปลรินทร์. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน. คุณภูนิพนธ์ศึกษาศาสตร์คุณภูนิพนธ์, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะกรรมการการประณมศึกษาแห่งชาติ. (2541). กำ้วสุ่นมาตรฐาน การเรียนรู้สู่ทักษะชีวิต. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการประณมศึกษาแห่งชาติ.

คณะกรรมการจัดทำหนังสือเฉลิมพระเกียรติ. (2549). คำสอนพ่อ ประมวลพระบรมราโชวาทและ
พระราชดำรัสเกี่ยวกับความสุขในการดำเนินชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
กรุงเทพฯ.

จรวรัตน์ ขวัญรัมย์. (2545). ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูด้านแบบ: การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “กระบวนการกลุ่ม เล่น และเรียนคณิตศาสตร์ให้มี
ความสุข”. กรุงเทพฯ: กองทุนรางวัลเกียรติยศแห่งวิชาชีพครู สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ.

ธรัศ หนองมาก. (2547). การสอนที่ให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข. วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2554,
เข้าถึงได้จาก <http://www.ttc.ac.th/text/text.html>

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2547). ขอบเขตอ่านอาจหน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร
ปักโครงสร้างท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและระหว่างองค์กร
ปักโครงสร้างท้องถิ่นด้วยกันเอง ตลอดจนรูปแบบและขนาดที่เหมาะสมขององค์กร
ปักโครงสร้างท้องถิ่นในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กระทรวงมหาดไทย และศูนย์บริการวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ฉัตรศิริ ปะเพิมสิทธิ์. (2542). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน
2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.watpon.com>.

_____. (2550). โนมเดล Lisrel เพื่อการวิจัย. วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2554, เข้าถึงได้จาก
<http://www.watpon.com>

ชุม วิจิตรสุนทร. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสุขของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุณภูนิพนธ์ปรัชญาคุณภูนิบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยสกุล พรหมศรี. (2550). สุข ได้ถ้าคิดเป็น. กรุงเทพฯ: เติมเต็มใจ.

_____. (2553). วิถีแห่งความสุข. กรุงเทพฯ: อักษรสัมพันธ์.

ชาญวิทย์ วงศ์ธนารัตน์. (2552). องค์กรแห่งความสุขคือความสุข 8 ประการ. หนอชาวบ้าน,
30(349), 18.

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และกนกพร นิตย์นิธิพุทธิ์. (2553). ความสุข: มนต์ความรู้ใหม่ในทฤษฎี
เศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เศรษฐศาสตร์ การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพันธ์ เจริญนันทน์. (2545). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ: ชีเอ็ดดูเกชั่น.

- ตีร旦 พงศ์มนพัฒน์. (2553). นโยบายความสุข: จิต วัตถุ และความต้องการที่ไม่สิ้นสุด. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- พิพิธวัลย์ สีจันทร์. (2547). ปัจจัยส่วนบุคคล เชwan' อารมณ์ และภาวะความสุขที่ส่งผลต่อการดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของผู้ปกครอง. ใน รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทิศนา แ xen พล. (2553). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศิลป์ กลุ่นภาคล. (2548). การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารกิจการที่ดีสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ. สารสารกิจกรรมบัณฑิต, 6(1), 46-47.
- ธนพรณ ติพธิสุนทร. (2546). คนกับความสุข. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ธร สุนทรราษฎร. (2553). การบริหารจัดการเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์ จำกัด.
- ธรรมรดา. (2552). วิชาความสุข. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สารน៍.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โนมเคลลิสเรล: สถาติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมิน การประชุมวิชาการ เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ: แอนบัสเดอร์.
- นิตยา สำเร็จพล. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต. คุณภูนิพนธ์ การศึกษาคุณภูนิพนธ์บัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นุสรา นามเดช. (2549). ความสุขของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. ใน รายงานการวิจัย, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. ยะลา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา.
- บพิตร อิสรະ. (2550). การพัฒนานโนมเคลลิสเรลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา วิจัยการศึกษา, ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเชิด กิจโภุญนันตพงษ์. (2545). ประมาณสาระวิชาการพัฒนาครึ่งปี มีสำหรับการประเมินผล การศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประพันธ์ ชัยกิจธุรัชย์. (2553). CSR แท้จริงแล้วทำได้อย่างไร. วันที่กันข้อมูล 18 สิงหาคม 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.alumnispu.com/articles/view.asp?nJournalID=1995>.

- ประเวศ วงศ์. (2542). นรรค 12 สรุปประเทศไทยอยู่เย็นเป็นสุข (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักงานปฏิรูประบบสาธารณสุขแห่งชาติ.
- ปรัศนี จิรวงศ์รุ่งเรือง. (2542). การเรียนรู้อย่างมีความสุข. ใน เอกสารทางวิชาการเทคโนโลยี-ทันเก้า, 23(1), 45.
- ปริญญา เรืองพิพิช. (2550). การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุตรธานี เขต 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตร ใจจริง. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปัทนา ทองสม. (2553). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 4(1).
- แผนงานสุขภาวะองค์กรภาคเอกชน. (2552). องค์กรแห่งความสุข. กรุงเทพฯ: แผนงานสุขภาวะองค์กรภาคเอกชน
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9. (2550). วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2554,
เข้าถึงได้จาก http://www.idd.go.th/new_hp/Project/detail1.htm
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. วันที่ค้นข้อมูล 20 พฤศจิกายน 2554,
เข้าถึงได้จาก http://www.idd.go.th/new_hp/Project/detail1.htm
- พงษ์พันธ์ พงษ์ไสว. (2542). พฤติกรรมกลุ่ม. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- พรกนล นุ่มน่อน. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษา. คุณวีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพันธ์ บุณยรัตนพันธ์ และบุญเลิศ เลี้ยวประไพ. (2531). คู่มือการสร้างและการวัดสถานภาพอนามัยในชุมชน สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- พระธรรมปัญญา ป.อ.ปัญโต. (2538). ชีวิตที่สมบูรณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: สมาร์ทมิก.
_____. 2547). คู่มือชีวิต. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____. (2552). ความสุข ๕ ชั้น. วันที่ค้นข้อมูล 17 กันยายน 2544, เข้าถึงได้จาก
<http://www.cdthamma.com/forums/index.php?topic=2808.0>.

- พระไพศาล วิชาโร. (2553). คนกับความสุข. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- พระมหาสุทธิดย อาจารย์ และเบนจมณฑ์ อินทร์สุวรรณ. (2553). ตัวชี้วัดความสุข: กลยุทธ์การสร้างและการใช้เพื่อชุมชนเป็นสุข. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.
- พสุ เดชะรินทร์. (2545). กลยุทธ์ใหม่ในการจัดการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ผู้จัดการ.
- พิมพกาน ธรรมลิทธิ์. (2552). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: การทดสอบ โน้มเดลความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้น. คุณภูนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พุทธทาสกิจ. (2542). ความสุขสามระดับ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- แพรవพรรณ พิเศษ. (2548). โน้มเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพรัตน์ วงศ์น่าน. (2544). หลักการวิจัยการศึกษา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มานิติ์ มนติร์เจริญ. (2543). พจนานุกรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: อักษรพิพิยา.
- มารุต พัฒพล. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสอดคล้องการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัฐรัตน คำเงิน และรุ่งนภา จันทร์ (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลในโครงการพัฒนาสาขาวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. รายงานการวิจัย, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญ.
- ริดเดอร์ ไดเจสท์. (2543). อัชจรรย์มนุษย์ มืออธิบายสำหรับครอบครัว. กรุงเทพฯ: ริดเดอร์ไดเจสท์.
- ริชาร์ด เลยาร์ด. (2550). ความสุข หลากหลายข้อค้นพบของศาสตร์ใหม่แห่งความสุข. กรุงเทพฯ: ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา.

เรณฯ พงษ์เรืองพันธุ์ และประสิทธิ์ พงษ์เรืองพันธุ์. (2540). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตของผู้สูงอายุในเขตพัฒนาฯ ฝั่งภาคตะวันออก. ชลบุรี: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวิริยา สาส์น.

ลักษณา อินทร์กลับ, ศิริรัตน์ ฉัตรชัยสุข แฉะนฤมล จรรงเรือง. (2542). พฤติกรรมไฟรุ้ทางการเรียน กับความรู้สึกเป็นสุขของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. รายงานการวิจัย, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

วงศ์ วรรณพิเชฐ์. (2547). พจนานุกรมตัวอย่างประเทศไทย/ วลีกษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ไทยเวีย พลับลิเคชั่นส์.

วราภรณ์ ตระกูลสุณฑร์. (2544). จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วรารศิริ วงศ์สุนทร. (2543). การเรียนรู้อย่างมีความสุข: การวิจัยรายกรณี ครุต้นแบบด้านการเรียน การสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรุณี ทีนา. (2551). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการเรียนรู้อย่างมีความสุข ของนักเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

วิทยา นาควัชระ. (2552). ความสุข 3 อย่างสร้างได้. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งแอนด์ลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

วิทยากร เชียงกุล. (2550). สภาพการศึกษาไทย ปี 2549/2550 การแก้ปัญหาและการปฏิรูปการศึกษา อย่างเป็นระบบองค์รวม. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขานุการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

วิเศษ ชินวงศ์. (2544). เบณฑ์ลักษณะการเรียนรู้ สู่ผู้เรียนเป็นสำคัญ. วารสารวิชาการ, 2(3), 23.

ศักดิ์สิทธิ์ สีหหลวงเพชร. (2544). ผลการประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ในการสอนวิชาพยาบาลศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศัลศนีย์ ฉัตรคุปต์, อุมา ชูชาติ, อวยพร ประพุทธิธรรม และทัศนีย์ ตันติฤทธิศักดิ์. (2544).

การเรียนรู้อย่างมีความสุข: สารสนเทศในสนองกับความสุขและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ:
สถาบันบุ๊กส์.

ศิริชัย กาญจนวารี. (2550). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศринันท์ ดำรงผล. (2524). จิตวิทยาพัฒนาการและการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สร.วสนา ประวัลดพุกษ์. (2540). หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา: คู่มือการอบรม
เชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

สายชล วนารัตน์. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสุขในการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้
4MAT กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

สายทิพย์ แก้วอินทร์. (2548). การเรียนรู้อย่างมีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์). วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

สายทิพย์ แก้วอินทร์ และนีอ่อน พิณประดิษฐ์. (2549). การเรียนรู้อย่างมีความสุขกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
(ศึกษาศาสตร์). รายงานการวิจัย, คณศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศุภิจ โพธิ์ศริกุล. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะในการดำเนินชีวิตของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คุณภูนิพนธ์ปรัชญาคุณภูนิพนธ์,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุขุมala อุดม. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อย่างมีความสุขกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ. (2539). จริยธรรมทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สุรพงษ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้. คุณภูนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต,สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรฒ.
- สุวิทย์ หริรัญญาณท์. (2548). พจนานุกรม (ฉบับนักเรียน) ปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์。
- เสน่ห์ จุปไต. (2552). วิสัยทัศน์และกลยุทธ์ผู้นำยุคใหม่. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- เสริมศักดิ์ วงศ์กระจาง. (2548). พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย. กรุงเทพฯ: เพิสท์อฟเซช.
- สำนักการศึกษาเมืองพัทaya. (2551). รายงานการวิจัยการจัดการศึกษาของเมืองพัทaya ปีพุทธศักราช ๒๕๕๑.
- _____. (2553). รายงานประเมินตนเอง สำนักการศึกษาเมืองพัทaya ปี พ.ศ.2554. ชลบุรี: สำนักการศึกษาเมืองพัทaya.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2552). หนอชาวบ้าน. วารสารหนอชาวบ้าน, 30(349).
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด ๕ ทฤษฎี. กรุงเทพฯ: ไอเดีย สแควร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). รายงานการศึกษาสารสนเทศเพื่อการวางแผน และพัฒนาการศึกษาด้วยเทคโนโลยีและข้อมูลพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: พนิพลับลิซซิ่ง.
- _____. (2544). รายงานการประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2545). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพฯ: วัฒนาพาณิช.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา. (2554). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554.
- กรุงเทพฯ: ออฟเช็ค พลัส.
- สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2550). รายงานการประเมินการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา.
- สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). มาตรฐานการบริหารและจัดการศึกษาโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). การวัดและประเมินผลอิมมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- อมรรัตน์ ทรงศรีนัยกุล. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและสอดคล้องการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี พันธ์มณี. (2544). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเดิศ. กรุงเทพฯ: ธนาชัยการพิมพ์.
- อุทุมพร จำรมรمان. (2541). รูปแบบการประกันคุณภาพการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ผลการประกันคุณภาพ ประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุมาพร ครังคสมบต. (2543). ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- Aroian, K. J., & Norris A. E. (2001). Confirmatory factor analysis. In *B. H. Munro Statistical methods for health care research* (4th ed.). Philadelphia: Lippincott William & Wikins
- Bagozzi, R. P., Yi, Y., & Phillips L. W. (1991). Assessing construct validity in organizational research. *Administrative Science Quarterly*, 36(3), 421-458.
- Bassellier, G., Benbasat, I. & Reich, B. H. (2003). The influence of business managers' IT competence on championing IT. *Information System Research*, 14(4), 317-336.
- Bentler, P. M. (2005). *EQS 6 Structural equations program manual*. Encino, CA: Multivariate Software.
- Bollen, K. A. (1989). *Structural equations with latent variable*. New York: John Wiley & Sons.
- Burstein, L., Oakes J., & Guiton, G. (1992). Education indicators. *Encyclopedia of Educational Research*, 2, 409-418.
- Byrne, B. M. (2010). *Structural equation modeling with Mplus: Basic concepts, applications and programming*. New York: Routledge.
- Chin, W. W. (1998). Commentary: Issue and Opinion on Structural Equation Modeling. *MIS Quarterly*, 22(1), 7-16.
- Collins Essential Thesaurus. (2006). *Collins Essential thesaurus* (2nd ed.). Retrieved October 7, 2008, from <http://www.thefreedictionary.com/indicator>
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.

- Dennis, J. B. (2001). *Responsibility center management system: RCM*. Retrieved July 17, 2010, from http://www.dss.nrru.ac.th/download/sangpet_doc.
- Francis, L. J. (1999). Happiness is a thing called stable extraversion: A further examination of the relationship between the Oxford Happiness Inventory and Eysenck's dimensional model of personality and gender. *Personality and Individual Differences*, 26, 5-11.
- Fitz-Gibbon. (1996). *Monitoring Education: Indicators, Quality and Effectiveness*. London: Cassell London.
- Fornell, C., & Larcker, D. F. (1981). Evaluating Structural Models With Unobservable Variable and Measurement Error. *Journal of Marketing Research*, 18, 39-50.
- Franken, R. E. (2002). *Human motivation* (5th ed.). USA: Wadsworth Thomson Learning.
- Good. (1974). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Good, Iaurie Ann Farrier. (1996 , August). Academic Engaged Time in a multi-age. *Nontraditional Classroom*, 57(2), 582.
- Hackman, J. R., & Oldam, G. R. (1980). *Work redesign*. Massachusetts: Addison-Wesley Comp.
- Hair, J. F., Jr., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1995). *Multivariate Data Analysis with Readings*. New York: Prentice Hall.
- Johnstone, J. N. (1981). *Indicators of Education Systems*. London: The Ancher Press, Tiptree Essex.
- Joreskog, K. G.,& Sorbom, D. (1989). *LISREL 7: User's Reference Guilde*. Chicago: Scientific Software.
- _____. (1993). *LISREL 8: Structural Equation Modeling with the SIMPLIS Command Language*. Chicago: Scientific Software International.
- Johnstone, J. N. (1981). *Indicators of education systems*. India: Gokhale Institute of Politics and Economics.
- Kerlinger, F. N. (1984). *Liberalism and conservatism: The nature and structure of social attitudes*. Hilladale, NJ: Erlbaum.
- Klein, S. B. (1996). *Learning: Principles and applications* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Kounin. J. S. (1990). *Discipline and group management in classrooms*. New York: Rinchart & Winsto.

- Lander, R. (1993). A Contribution to the OECD/CERI Project Teacher Quality from case studies of six Swedish comprehensive School. In *Reportries of teaching quality*. Sweden: Department of Education Science, University of Goteborg.
- Long, J. S. (1983). *Confirmatory Factors Analysis*. Beverly Hill: Sage Publications.
- Malen, B., & Ogawa, R.T. (1988, Winter). Professional patron influence on site-based governance councils: A confounding case study. *Education Evaluation and Policy Analysis*, 10(4), 251-270.
- Marsh, H. W. (1998). Pairwise deletion for missing data in structural equation models: Nonpositive definite matrices, parameter estimates, goodness of fit and adjusted sample sizes. *Structural Equation Modeling*, 5, 22-36.
- Millsap, J. S. (1995). *Utilitarianism*. London: Penguin Book.
- Mueller, R. O. (1996) Confirmatory factor analysis. In *Basic principles of structural equation Modeling: An introduction to LISREL and EQS*. New York: Springer-Verlag.
- Oxford English Dictionary [OED]. (1989). UK: Oxford University Press.
- Phelan, R. J. (1999, January). The relationship between student and teacher perceptions of the organization climate of their school. *Dissertation Abstracts International*, 59(7), 2280.
- Prescott, E. (1963). *On becoming a person: A therapist's view of psychotherapy*. New York: Harper & Row.
- Raykov, T., & Marcoulides, G. A. (2000). *A first course in structural Equation Modeling*. Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Roberta M. (2002, November-December). What does Team Teaching Mean? A Case Study of Interdisciplinary Teaming. *The Journal of Education Research*, 96(2), 67-77.
- Schmitt, N., & Stults, D. M. (1986). Methodology review: Analysis of multitrait-multimethod matrices. *Applied Psychological Measurement*, 10, 1-22.
- Shen , K. (1993, October). Happy chemical education (HCE). *Journal of Chemical Education*, 70, 816-18.

- The American Heritage. (2000). *Dictionary of the English language, Fourth Edition* copyright ©2000 by Houghton Mifflin Company. Updated in 2003. Published by Houghton Mifflin Company.
- Retrieved October 7, 2008, from <http://www.thefreedictionary.com/indicator>
- UNESCO. (1992). *Education for all: The requirements* France. Paris: UNESCO.
- Venkatraman, N. (1989). Strategic Orientation of Business Enterprises: The Construct, Dimensionality and Measurement. *Management Science*, 35(8), 942-962.
- Woolfolk, A. E. (2001). *Educational psychology* (8th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Wothke, W. (1996). Models for multitrait-multimethod matrix analysis. In G. A. Marcoulides & R. E. Schumacker (Eds.), *Advanced structural equation modeling: Issues and techniques*. Mahwah, NJ: Erlbaum.